

have tillige efter min Mening den Fordel, at det er de for Skatteborgerne mindst byrdefulde Skatter; der befinder jeg mig jo i en væsentlig Modsætning til den sidste ærede Taler. Der er efter min Mening ingen Skatter, som i den Grad rette sig efter Forbruget som netop Toldskatterne. Bruger en Skatteyder større Kvanta af en Vare, betaler han mere i Told og omvendt mindre, naar Forbruget er mindre. Det vil derfor for mig være Hovedsagen at holde paa de Positioner, som jeg anser for at være af fiskal Betydning. Fornemmelig vil jeg holde paa de Positioner, som jeg ikke kan anse for at være egentlige Nødvendighedsartikler, men som for Statskassen have en stor Betydning.

Et andet Hovedhensyn, som for mig er det afgørende ved denne Sags Behandling, er Beskyttelsen. Jeg vil hævde og ønsker at gøre gældende, at Spørgsmaalet om Beskyttelse bør gøres til Genstand for en nøje Overvejelse i det Udvalg, der vil blive nedsat i Anledning af denne Sag, ved de enkelte Artikler, hvorom der har været talt. Jeg kan nemlig ikke være med til at gaa ind paa enten en Afskaffelse eller en Nedsættelse af Beskyttelsen paa Artikler, hvilket vil være ødelæggende for de enkelte Industrier eller i alt Fald være en væsentlig Hemning i deres Virkning. Jeg tager selvfølgelig her blot Hensyn til de bestaaende Industrier; det er ikke min Mening, at der skal ved Beskyttelse fremkaldes ny Industrier her i Landet, selv om jeg anser det for et Gode, at Industrier kunne fremkaldes her i Landet — at de ikke alene kunne føre et hensygnende Liv, men at de ogsaa kunne have gode Indtægter — thi derved styrkes og udvikles Købeevnen her i Landet, hvad ikke er af mindst Betydning for Landbruget, navnlig paa en Tid, hvor Landbruget er hemmet og hindret i Afsætningen af sine Produkter, i sin Eksport til Udlandet. Jeg tror i det hele taget, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om Beskyttelse ikke for meget maa lade sig forlede blot af teoretiske Betragtninger og ikke heller vente sig for meget af den Fordel, som Afskaffelsen eller Nedsættelsen af Beskyttelsen vil være for de enkelte Skatteborgere; thi det vil i mange Tilfælde vise sig at være en Illusion. En stor Del af det Beløb, som Beskyttelsen andrager, og som man antager at kunne faa Varerne billigere for ved dens Afskaffelse eller Nedsættelse, kommer i mange Tilfælde ikke Skatteborgerne til gode, men derimod meget ofte Mellemanderne. — Et Fingerpeg i Retning af, hvor vigtigt

det er at bevare Beskyttelsen, er ogsaa den Omstændighed, at de andre Lande gøre store Anstrengelser for at værne om deres Industrier ved netop at give dem Beskyttelse, og hvorfor skulle vi være klogere end de andre Lande og vide bedre, hvad der i saa Henseende vil være den økonomiske Fordel? Thi det er dog ene og alene den økonomiske Fordel, der skal havees for Øje ved denne Sags Afgørelse.

Der er enkelte Toldsatser, jeg kunde ønske at opholde mig lidt ved, og det er dem, der angaa Tømmer og Træ. Jeg beklager meget, at man i Folketinget er gaaet ind paa at nedsætte den Beskyttelse, der hidtil har været paa Tømmer og Træ, og det paa samme Tid, som der baade fra Statens og privates Side gøres saa store Anstrengelser for at forøge Skovkulturen her i Landet. Danmarks Skovareal, som for var 300,000 Tønder Land, er i Løbet af de sidste 20 Aar forøget med 100,000 Tdr. Ld. Som bekendt er Danmark det skovfattigste Land i Europa, og man har derfor med fuld Grund anset det for at være af den største Vigtighed at kunne udvide Skovkulturen her i Landet, især da vi have store Strækninger, der ikke egne sig til andet end Skov. Nu er den Beskyttelse, vi hidtil have haft, væsentlig paa Naaletræ, ikke større, end at det kun er en lille Fordel, der loves Producenterne. Naar man gør det rigtigt op, vil det vise sig, at den Nettofortjeneste, der havees pr. Kubikfod Tømmer og Træ, er kun forholdsvis ringe, og vil man nu yderligere, som der har været Stemning for, rent afskaffe Beskyttelsen, vil Fortjenesten ligefrem blive reduceret til intet. Heldigvis har man opgivet det; men alene det, at man har nedsat Beskyttelsen med $\frac{1}{3}$, gør et betydeligt Skaar i den Indtægt, som man ellers har kunnet paaregne som Udbytte af sine Skove og Plantninger. Der er saa meget mindre Grund til at nedsætte Tolden, som en stor Del af Betydningen af den Beskyttelse, der nu havees, er formindsket ved Kommunikationsmidlernes Udvikling her i Landet. Navnlig har Dampfærgen, som er kommen i Gang mellem Helsingborg og Helsingør, gjort uhyre stor Skade. Det er fra kompetente Autoriteters Side oplyst, at den har bevirket en Nedgang i Indtægten af Stats-skovene i Nordsjælland af en Femtedel; men det er ikke blot for de Skoves Vedkommende, at der er en stor Nedgang. Den lettere Udførsel fra Sverige, som nu kan finde Sted ved Dampfærgen, strækker sig Landet over, til Jylland, ja, indtil Vestkysten af Jylland, og vil ogsaa der have økonomisk Indflydelse